

NIEUWJAARSTOESPRAAK 2017

Beste collega's,

Dit jaar geen nieuwjaarsreceptie, geen band, geen alcohol, geen liedje van Frans Bauer gezongen door Hermien, maar op verzoek van velen van jullie na 11 jaar weer eens een andere vorm van Nieuwjaar, waarbij jullie na deze gezamenlijke bijeenkomst met je eigen afdeling gaan genieten van een eenvoudige doch voedzame maaltijd.

Misschien past zo'n andere vorm van Nieuwjaarsreceptie ook wel bij onze nieuwe start die we gaan maken nu er geen fusie komt: de Risse de toekomst in, op eigen kracht.

Terugkijkend op 2016 is het niet een jaar met een hoog rapportcijfer, alhoewel er natuurlijk ook successen waren. Zo zijn we ongelooflijk trots op de resultaten van Werk.Kom: zij hielpen meer dan 250 mensen aan een baan. De samenwerking met onze gemeenten is voortreffelijk te noemen.

Daarnaast behaalden we keurig onze begroting met de groep detacheringen en met de werkzaamheden in Industrie.

Onze joint-venture Businesspost presteerde financieel meer dan voortreffelijk en ook Prio Verve Facilitair voldeed aan de verwachtingen.

Maar er waren ook teleurstellingen.

Ook in 2016 waren er weer teveel medewerkers die veel te vroeg stierven.

Ik noem ze:

- *Toon Alofs* *Industrie*
- *Karin Veroude* *Detacheringen*
- *Maurice Koch* *Industrie*
- *Peter v d Wildenberg* *Industrie*
- *Peter Willems* *Detacheringen*
- *Marlie Vleeshouwers-Heijmans* *Detacheringen*

Graag een moment stilte ter nagedachtenis aan deze collega's.

Dankjewel.

We hebben dit jaar verlies gemaakt, dat hadden we al voorzien door de krimpemde subsidie, maar het is extra tegengevallen door de teleurstellende resultaten van Prio Verve Groen. Het weer zat niet mee, maar daarnaast waren er nog tal van andere oorzaken waardoor deze joint-venture het slechtste resultaat sinds jaren liet zien. Overigens hebben we als Risse Groep totaal binnen onze begroting gepresteerd; probleem van mij is, dat ik dat nooit goed genoeg vind.

En dan was er natuurlijk de fusie, of liever gezegd 'geen fusie'.

Drieëneenhalf jaar werk eindigde in november.

Jammer van alle tijd, geld en energie die er in is gestopt; ik kreeg in de krant de Zwarte Piet toebedeeld, in onze regio vonden veel mensen het een mooi kado en zagen ze mij als Sinterklaas, terwijl ik er zeker van ben dat ik vorig najaar alleen Kerstman was. Begrijpen jullie het nog? Uiteindelijk overheerst nu een gevoel: het is goed zo, we kunnen ons weer zelfstandig richten op de toekomst, we kunnen de zaken die een paar jaar minder aandacht hebben gekregen weer met energie oppakken.

Nu zijn jullie van mij gewend, dat ik altijd een of ander verhaaltje vertel, dat raakvlakken heeft met de gebeurtenissen binnen De Risse.

Maar een verhaal van Winnie de Poeh over fusie bestaat niet.

Dus ik dacht: dat moet ik ook kunnen bedenken.

Op een mooie lentemorgen zat Knorretje in zijn huiskamer en hij zuchtte, want hij voelde zich droef en bezorgd.

Hij keek om zich heen en dacht: ik heb wel een mooi huisje, maar dat kan ik zo kwijtraken.

Op dat moment huppelde Konijn langs en hij zag de bedroefde Knorretje.

Wat is er kleine Knor, waarom zucht je zo?

Konijn, piepte Knorretje, ik heb een mooi huisje, maar dat kan ik zo kwijtraken. Ik ben maar een klein beestje en hoe moet het dan met mij?

Maar kleine Knor, zie Konijn, je hebt ons toch, je hebt toch goede vrienden!

Maar dat is het nu juist, zei Knorretje met gloeiende oortjes, goede vrienden kun je ook zo kwijtraken en wat moet ik dan?

Kom op, zei Konijn, we gaan dit probleem eens voorleggen aan Uil.

In het bos zat Uil voor zijn huis. Hij mijmerde wat over alles en nog wat, maar schrok op toen Konijn hem aansprak.

Uil, Knorretje voelt zich bedroefd en bezorgd, omdat hij denkt dat hij alles kwijtraakt.

Ha zei Uil, dan moeten we daar een verbeterplan opzetten.

Knor, ik adviseer je om niet te denken.

Maar, piepte Knorretje, dat heb ik al geprobeerd. Ik moet niet denken, zeg ik dan tegen mezelf, maar dan wordt het alleen maar erger.

Oh, zei Uil. Een verbeterplan dat verslechtert. Dan raad ik je aan om Iejour eens te raadplegen.

Iejour stond aan de rivier, te observeren wat er allemaal langs dreef, want in observeren was hij goed.

Maar de stilte werd verstoord door Konijn, die van verre al riep: Iejour, Knorretje voelt zich droef en bezorgd. Omdat hij denkt dat hij zijn huisje en zijn goede vrienden kwijtraakt. En het verbeterplan van Uil verslechtert.

Mmm zie Iejour, als ik dan eens goed observeer, is jouw probleem Knorretje, dat jij je aan alles vastklampt en daarom bang bent het te verliezen.

Wat je nodig hebt is zekerheid en daarom adviseer ik je te fuseren met Poeh.

Fuseren met Poeh, zei Knorretje, wat betekent dat?

Nou, zei Iejour, jullie zijn goede vrienden, dus waarom zou je niet bij hem gaan wonen? Dan kun jij je huis en je beste vriend in ieder geval niet kwijtraken.

Gaan jullie dat maar eens met Poeh bespreken, zei Iejour, waarna hij de rivier weer ging observeren.

Konijn en Knorretje liepen peinzend naar de open plek in het Bos.

Daar zat Poeh net lekker van het zonnetje te genieten. Poeh, zei Konijn, Knorretje is bang dat hij alles kwijtraakt, het verbeterplan van Uil werkt niet en Iejaar vindt dat jij en Knorretje moeten fuseren.

Poeh vroeg zich juist af of het geen tijd was voor een hapje.

Hij keek of iemand iets bij zich had, een boterham of een potje honing. Nee, ze keken ernstig, dus vroeg hij maar: wat is dat fuseren?

Nou, opperde Konijn, dat Knorretje bij jou komt wonen, zodat hij niet meer bang hoeft te zijn alles kwijt te raken. Mmm zei Poeh, nadat hij lange tijd had nagedacht. Ik ben maar een beer met een klein beetje verstand, maar passen wij wel bij elkaar Knorrie?

Toen vervolgde hij: Knor als jij honderd wordt, wil ik honderd min 1 dag worden, zodat ik nooit zonder je hoef te leven, maar fuseren? We zijn zo verschillend.

Hoe bedoel je, zei Knorretje?

Nou, zei Poeh, mijn grootste hobby is niksen en honing eten en wat is jouw hobby?

Knor dacht niet lang na: pluizenbolletjes blazen.

Verschrikkelijk vermoeiend, zei Poeh, dat is toch geen hobby.

Knorretje keek wat beteuterd en zei: dus als we fuseren moet ik het pluizenbolletjes blazen opgeven?

Poeh dacht diep na: maar waar ben je nu echt bang voor, Knorrie?

Knorretje herhaalde dat hij bang was alles te verliezen, zijn huis, zijn vrienden, alles.

Maar stel dat je het niet verliest, zei Poeh bedachtzaam.

Het was lang stil, maar daarna fleurde Knor op en was hij helemaal gerustgesteld.

Een tijdje later liepen ze samen op, ieder naar hun eigen huisje.

We blijven voor altijd vrienden hè Poeh? zei Knorretje, voordat hun wegen scheidde.

Zelfs langer, antwoordde Poeh.

Mensen, Risse Groep is een mooi bedrijf.

Een bedrijf om trots op te zijn.

Een bedrijf waar we elkaar accepteren zoals we zijn, waar het niet uitmaakt of je wit, groen of grijs bent, waar het niet uitmaakt waar je vandaan komt, Nederland, Syrië, Marokko of -erger nog- uit Zeeland, waar er waarden en normen zijn die we moeten verdedigen en waar het gezamenlijk belang groter is dan het eigen belang.

Ik ben niet De Risse, wij sámen zijn De Risse.

Het niet doorgaan van de fusie geeft ons de ruimte om er gezamenlijk en met onze gemeenten en andere partners nog een waardevoller en succesvoller bedrijf van te maken.

Ik ga me er, samen met jullie, voor inzetten en ik heb alle vertrouwen in onze toekomst.

Tenslotte,

Ik dank jullie allemaal voor je inzet in 2016 en ik wens jullie allen een bruisend, sprankelend, stralend, schitterend, gelukkig, zorgeloos, prachtig en vooral een gezond 2017 toe.

En ik wens jullie veel plezier de rest van de dag!

Bedankt.